

iç

insanın içi vücudunun neresindedir? karın boşluğunun az yukarısına mı denk gelir? iç geçer, iç acır, iç kaynar. dökülünce yeniden mi dolar? içinin alabileceklerinin hesabını yapan insan ne yalancıdır kendine.

zorunda kalınca yutulanlar, yutarım denip de kusulanlar, içimizin başına gelenler..

içi dışı bir, tekerlemedir. çünkü hep içi bin, dışı birdir. içler, hayvanat bahçeleridir. kuşlar, kelebekler göçünce soğukkanlılar gelir. içini dökmenin tek yolu basbayağı tükürmektir. birine içini dökmek fizikseldir. içini dökmenin tersi içine dönmektir. güvenli farz edilir.

en çok yaptığımız şey içselleştirmektir. utandırmayı iş edinmiş bir bakışı içimize katarız. en az yaptığımız şey içselleştirmektir. sahip çıkacaklarımızı balkondan atarız. iç, i'dir. iç, ç'dir. insan çekirdeğidir. yapılması en faydalı şey, güneşte kurutulup yenmesidir. içi içini yedikten sonra da insan rahat eder.

mayıs nefesi

“siz şu kenarda bekleyin.”

“ne kadar bekleyelim?”

“şu kenar kadar.”

der demez ince parmaklarıyla, sülük elleriyle bir kapı araladı. ağzıyla gülümsedi. bize haber verdi.

sonrasında hatırladığımız tek şey aydınlıktı. son defa aydınlandık. kovalarla aydınlığı başımızdan aşağı akıttık. akarken ağzımızı açıp içimize aydınlık kaçırdık. nefesimiz kesildi, hoşumuza gitti. hoşumuzu karşımıza alıp enine boyuna konuştuk. hoş gidenleri anlattık, tanıştırdık, tanıttık.

ağzımı kımıldatmadan, aklımla soruyordum. tane tane merak döküyordum. öteki dünyadan birine sorar gibi en sade haliyle, evetli-hayırlı cevaplar bakınıyordum.

karşıma dişi bir ağız koydu, yüce bir beyin, koca bir ruh. konuştu kadın. bana cümle söyledi.

önce sulardan bahsetti, toza karışmışlar. sonra haritada parmağını sürükledi, yıldızları işaretledi. birini aldı, öbürünün yanına koydu. uzun uzun anlattı. nedenini söyledi. söylerken bazen yüzümü avuçlarının arasına aldı, bazen başımı okşadı. o söyledi, ben aktım. sızdım. çatlaklara sığımdım. iklimlerden bahsetti, olmazlıklardan konuştu. sonra yine kapılara döndü. kırk senede bir kere aralanan

kapılardan laf açtı. bu gece kapılar açılmış. gökyüzünde herkes susmuş, bize bakıyorlarmış. dileyene dilediğini veriyorlarmış, dilemekten utananın arkasından gülüyorlarmış.

tekrar diledik. yazıya şükrettik. ayaklarını öptük biraz, kolunun altını gıdıkladık. koynumuza aldık. çekik gözüne baktık. ensesini sevdik. saçını karıştırdık. aklının ağırlığını aldık, yerine kuş tüyü bıraktık. içine dolduk. sesini duyar gibi olduk. yüzüne üfleyerek uyuttuk. serine koyduk bıraktık. sabaha değin nefesini saydık. bir gece koynumuzda uyuttuk. bir gece çocukluğuyla konuştuk. dünya üzerinde harcanan zamana göre yaş vermedik bu gece. ağlamak isteyen ağladı. kimsenin sırtını sıvazlayıp da tamam geçti demedik. geçmedi. dünyada kaldık.

münzevilik hakkında düşünüyordum da, küçükken yağlı ballı ekmek yedirilmiş biri münzevi olabilir mi?

habul

ya burası diyor, yaşıyor mu? bir çocuğu uykusunda yoklar gibi eğilip elimin sırtıyla nefesini yokluyorum, nefes alıyor. şarkıdaki kadın ciğerleri zamanla dolmuş bir yerden bahsediyor. o sırada ona bakıyorum, meyveli pasta sipariş ediyor. hiç aklımdan çıkmayacak bir görüntü kazanıyor. kafasında sıvı halde sorular var, kulaklarından, gözlerinden akıyor. yine de ağzını açmıyor.

tersi yüzü

nane kestikçe kokar, balık ayıkladıkça, sarımsak soydukça, insan içine baktıkça, içini açtıkça. koku eşeledikçe çıkar, kımıldattıkça. koku havayla öpüşmesin diye ağzını lastikle bağla. içinde leş uyuyorsa derin nefes alma.

yola çık. karşılıklı çay iç, aynı anda yudum al, işaretimle yut. kutlama, ne bir şeyin gelişini ne de gidişini.

laflar söyle. kelimeleri yan yana koy, oynasınlar. yalnız yatırma, üstlerini ört beraber uyusunlar. çok insanla konuş, az insan kokla. lafları müzikle söyle, sıkılmazlar.

tadına gözünden, kokusuna boynundan bak. gerekmedikçe içine hava alma. aldığın havayı çok tutma.

başkasıyla aynı anda gözünü kırpma, daha az görmek mümkün böyle.

insan baktıkça azalır. meyveler bakmazken büyür, dallar görmezken uzar. çocuklar uykuda yaşlanır.

taşı oynat ki solucanlar kımıldasın, yaşamak eylemedir. ayakta üzül, yürüyerek gül. tersini yüzüne getir. biraz da böyle kullan. hep tek taraf eskimesin.

değil

işte yine tohumdayız. burası bazı cemal adamların bahsettiğinin aksine senin en güzel yerin, değil. ya da senin enin güzel değildir, bilemiyoruz. vapurlar hareket etmek için sabırsızlanıyor, raylar gıcırıyor. ben yılda iki üç defa geliyorum.

ne zaman gelsem, seni görsem, üzerinden gitmeyen bir yola koyulma telaşı buluyorum. hiç çıkmak istemediğin yollara aklını önden gönderiyorsun, görüyorum.

h a r f l e r i n a r a s ı

a ç ı k ,

i n s a n l a r

b i r

a r a y a

n a s ı l g e l s i n ?

her şeye bir cevap lazım, değil.
herkese bir heves lazım, değil.